

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

Prologus quinti libri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

omni eruptione in unum permansit. Vos autē uti vltius calorem sentiret: mugire et ambulare cepit. Ad quod miraculum multi cōuerſi sunt. Nouissime hō iubente iuliano capite cesus est. Eius corpus ab episcopo felicio in ciuitate montis sepultum est pridie idus maij.

De scō pacomio abbate. Cap. clxxi.

Pacomius abbas vir doctrine et apostolice vite egypti cenobiorum fundator fuit. Hic apud thebasidem mira sanctitate conspicuus: in specu diu latitās ab angelo monitus ad fundatōne monasteriorum accessit: regulā quoque eis aptam angelo dicente cōposuit: ipsamque et traditiones deo uēdi eisdem concessit. In horū aliquo monasterio: nōm aliquando septem milia monachorum erāt.

Sed maximus et precipuum in quo erat pacomius habebatur. In quo mille quingenti monachi deo seruientes debebant: diuersisq; ministris proprijs manibus laborabant. Indeque vitum sibi et pauperibus acquirebant. Apparuit ei die quodā diabolus in specie elegantis femine: ut ipsum de carnis tēratione pulsaret. Sed ab illo cognitus diuina virtute compulsus est multa uisita sibi edicere ad tentationes uitandas. Indeque ab eo signo crucis effugatus. Quic etiā christus spinis coronatus apparuit. Multiplicationes cenobiorum et monachorum egypti: et inde eorūdem desolationes. propter hominum peccata predicēs. Quiescit autē in christo sanctus pater anno nono archadij et honorij imperatorū: etatis hō sue centesimodecimo: ut ait Sigibertus pridie idus maij. Die sancti preter regulam quā angelo sibi dicente cōscripta: ut dictum est. Ad collegas spōsitur sue diuersas multarumque virtutum scripsit epistolas: uidelicet ad abbatem cornellium unam. Ad abbatem syrum unam. Ad omniū monachorum prepositos: ut in unum cōuenientes paschalem diem celebrarent unam. Similiter ut ad diem remissionis que mense augusto agitur eisdem congregentur unam. Item ad fratres qui foris monasterium operari missi fuerant unam. Dec gemmas diuis de illustribus uiris.

De scō pacomio confessore. Cap. clxxii.

Pacomius monachus in scyrhi fuit. Ad quē uenit heracles graui carnis tēratione pulsatus. Qui ab eodem iam septuagenario audiuit quod per annos duos potuerat: unde quasi desperatus se nudus fere deuorandū protulerat: sed illesus dimissus ad cellam redierat. Cui diabolus apparuit in specie puelle pulcherrime super genua uiri sancti procumbens. Quam ut ipse manu in facie per-

cussit confestim euanuit: sed biennio sibi fetosus in manu permansit. Inde aspīdem uerēditis apposuit: ut se mordere: et sic tērationem fugaret: sed illesus permansens a serpente a domino confortatus est. Et sic in sancto proposito perseuerauit. Hec heracles. Quiescit in domino pridie idus maij.

De scō theodoro abbate. Cap. clxxiii.

Theodorus pacomij abbas successor insignis sanctitate et doctrina spectabilis in libro de collationibus patrum a cassiano edito multum commēdatur: qui post ipsum eius successorē monasteria sua in summo perfectissimo apice strenue gubernauit. De concordia et unitate: et de permanendo in proposito cordis et studij exhortatorias et elegantes ad alia monasteria plures epistolas scripsit: et miraculis clarus in domino quiescit. Hec Gemnadius libro de uiris illustribus.

De scō rosensi abbate. Cap. clxxiiii.

Rosensis monachus pacomij et theodori abbas collega uir morum perfectione conspicuus: et in scripturis diuinis ad plenū eruditus fuit. Qui librum edidit totius discipline monastice eruditionis constructum: librum quoque alium totius plene testamenti uetus et nouum iuxta necessitatē monasticā compendiosis dissertationibus exponentem quem testamenti uice prope excessus sui finem fratribus obtulit. Et sanctitate pollens in pace obdormiuit. Hec gemnadius ubi supra.

Explicit liber quartus.

Prologus quinti libri.

Quintus liber presentis catalogi continet passiones ac gesta sanctorum: quorum festiuitates eueniunt infra tempus: in quo ecclesia representat diuini uerbi et ipsius ecclesie matrimonialem

consumationē: et qua subsecuras nouimur in gemis liberorum procreatione et propagatione: quod tempus fuit a die penthecostes: et durabit usque ad seculi finē. Et ipsius tempus representat ecclesia a festo penthecostes usque ad aduentum. In quo quidē tempore primo ipsum matrimonia consumat: uidelicet a premisso penthecostes festo

no vsq; ad octauam corporis christi. Secundo ex ipso matrimonio spiritalis generatio ppagaf: ab octaua corporis xpi vsq; ad aduentū. Ideoq; primo in hac vltima parte ponent festiuitates sanctorum occurrētes infra tps illud in quo representat diuini matrimonij cōsumatio. Et hoc in toto quinto libro pñti. Deinde subsequēter ponent festa occurrētia infra tps illud in quo representatur ex ipso matrimonio filioꝝ generatio et multiplicatio. Et hoc in. vi. vii. viii. ix. et x. subsequētib; libris. Rursum in hoc tpe coniugij xpi et ecclesie cōsumat et pñct. Primo ppter spiritūvniōne q̄ principator esse debet. Hoc autē agit in ipso festo penthecostes et per octauā. in quo pmissio spiritus sancti in filios adoptionis effuso mēbra capiti spiritali compage connectunt. Secūdo etiā per corporū cōiunctione: qd ecclesia representat in subsequēte eucharistie festiuitate vsq; ad octauā ipsius. In quo celebrat memoria illi; venerabilis sacramenti: per cui; sumptionē fideles xpo etiā corporaliter copulant. Et quis istud tps iuxta fictionē per nos alibi positā nō deberet p̄tendi nisi vsq; ad diē tertij nonaz iunij: vbi finiret octaua corporis xpi quādo cōiugij ipm festū sequeret diē pasche vt supra descripsim;: videlicet in pascha occurreret. vi. kalē. aprilis. Tamē illud tps et per cōsequens libru; istū p̄cedemus vsq; ad natiuitatē sancti Johannis baptiste. Et hoc triplici ratione. Primo qz festū corporis xpi quod est vltimū inter festa mobilia aliquando vsq; ad baptiste natiuitatē differtur et extendi potest. Secūdo vt liber iste ab alijs in sui breuitate nō multū discrepet: sed potius adequet. Tertio vt subsequens liber ab aliquo festo notabili incoheret. Ad huius ergo temporis festa perscrutanda p̄cedendum est.

Incipit liber quintus a penthecoste

vsq; ad natiuitatem sancti Johannis baptiste.

De festo Penthecostes spiritus sancti.

Cap. i.

Penthecoste dicitur a numero dierū qui a resurrectione dñi vsq; ad diē istum transierūt qui fuerunt dies. l. Nam penthecosta grece: latine sonat quinquaginta. Nā diē quinquagesimo a resurrectione spiritus sancti

Etus: vt sacra actū restatur hystoria in apostolos in linguis igneis missus est: quod ad litteram cōtingit idibus maij. Circa cuius missionem quattuor consideranda sunt. Et parte

